

עמ"ת 73036/03/23 - נפתלי פנחס, ליאור כספי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 73036-03-23 פנחס(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

לפני עוררים	כבוד השופט עמית ציון קאפח
נגד משיבה	1. נפתלי פנחס
	2. ליאור כספי
	ע"י ב"כ עו"ד ד"ר ניר דוד
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד יונתן טל (פרקליטות מחוז ת"א)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הורה על המרת מעצר מאחורי סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני.

הטענה המרכזית בערר הינה כי העוררים לא היו מעורבים כלל באירוע אלימות ואימים כלפי המתלונן, לפי שלא היו במקום ולא היה להם מניע לעשות כן משום שהמתלונן לא היה חייב להם כסף.

1. רקע

נגד העוררים הוגש כתב אישום (מתוקן) המייחס להם עבירות של סחיטה בכוח עבירה לפי סעיף 427(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וסחיטה באימים עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק.

אין מקום לעמוד על כל פרטי כתב האישום לפי שהעוררים טוענים כאמור לעיל כי לא היו מעורבים באירוע ולא היו כלל במקום.

בטרם תיקון כתב האישום הוגש בנפרד נגד כל אחד מהעוררים כתב אישום ומשכך הוגשה נגד כל אחד מהם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

נגד העורר 1 נפתלי פנחס, הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים מ"ת 21118-11-23 ואילו נגד ליאור כספי הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים מ"ת 9965-11-23. בשני ההליכים אשר התקיימו בפני אותו שופט, כב' השופט ממון, טען ב"כ העוררים לכרסום בראיות, ובשני ההליכים מצא השופט ממון כי התשתית הראייתית, **בקשר לנקודה מסוימת** אינה בעוצמה הדרושה ומשכך הורה על העברת העוררים למעצר באיזוק אלקטרוני.

2. מכאן הערר אשר בפני

בתמצית טוען ב"כ העוררים כי בית משפט קמא נתפס לכלל טעות שעה שלא נתן דעתו לעוצמת הכרסום בראיות וכפועל יוצא, שגגה יצאה תחת ידי בית משפט קמא כאשר הורה על המרת המעצר מאחורי סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני. לטעמו, יש לקבוע כי החולשה הראייתית כה גדולה שיש לשחרר העוררים ללא תנאים מגבילים כלשהם.

ב"כ העוררים הדגיש כי גרסאות המתלונן אשר למעורבות עוררים מעלות תמיהה וכי אין כל ראייה עצמאית נוספת, כגון מחקרי תקשורת, כי העוררים היו במקום. ב"כ העוררים חתם טיעונו בכך שהמתלונן לא חייב כסף לעוררים או למי מהם ומשום כך גם לא היה להם מניע, שהרי מעשה הסחיטה היה על רקע של גביית חוב כטענת המתלונן.

ב"כ המשיבה טען כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית והגיש את חומר הראיות הרלוונטי.

3. דיון והכרעה

אין חולק כי האירוע עצמו התקיים. קביעה זו מושתתת על יסוד דברי המתלונן ודברי אביו אשר הגיע למקום והבחין בסוף האירוע אך לא יכול היה לזהות מי תקף את בנו.

נותר אפוא לקבוע האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית לגבי מעורבות העוררים.

מוסכם על הצדדים כי הודעות המתלונן במשטרה הן הנדבך הראייתי העיקרי בתיק.

אבחן אפוא את ההודעות על פי סדר מסירתן.

בהודעה מיום 23.10.23 שעה **13:02** נקב המתלונן בשמות העוררים (שורה 26) וציין כי הם הגיעו לחניון ביתו, עם אחד בשם יאיר בהרוזי ואדם נוסף בשם שובל בראל (נאשם מס' 2 בכתב האישום המתוקן). מטרת הגעתם הייתה לקחת את רכבו תמורת הכסף שהוא חב. אגב כך גם ספג בעיטות וסטירות. עוד ציין כי עורר מס' 1, נפתלי פנחס כיוון אליו אקדח גז וירה עליו (תחילת עמוד 3). בהודעתו הוסיף וציין המתלונן כי הוא חייב ליאיר ולעורר 2 ליאור כספי סכומי כסף. בשורה 110 הדגיש המתלונן כי הוא מכיר את בני החבורה במשך שנים והוא אף נתן סימנים בליאור כספי, קעקועים למיניהם.

בהודעה השנייה מאותו יום בשעה **13:57**, בהקשר לאירוע אחר אשר התרחש מאוחר יותר ברחוב מעפילי מרוקו בהרצליה, דיבר המתלונן על אדם בשם אסי אשר ביקש לקחת את מכוניתו עקב חוב שהמתלונן חב לו.

בהודעה שלישית מיום 26.10.23, נלקח המתלונן לחקירה במשטרה בשעת בוקר מוקדמת לפי שרכבו ניזוק על ידי אלמונים בכך שנורו ארבעה כדורים לרכב. המתלונן קישר את הדברים לאירוע מושא כתב האישום. עוד ציין המתלונן כי העורר נפתלי פנחס הוא אחיין של יאיר ושל שובל נאשם מס' 2. עוד הוסיף כי ליאור כספי איים עליו ואמר לו שירה לו ברגליים (שורה 92). המתלונן ציין נתון רב חשיבות כי הוא היה חייב כסף למספר אנשים ובין השאר גם לליאור כספי על רקע של קניית סמים.

בהודעה רביעית מיום 1.11.23 שב המתלונן ונחקר לגבי אירוע הירי על רכבו ואגב כך התייחס גם לאירוע מושא כתב האישום עת באו אליו ארבעה אנשים שהכו אותו וריססו לו גז פלפל לפנים. המתלונן מנה כאמור את מספרם ושמותיהם כבר בהודעה הראשונה- יאיר בהרוזי, ליאור כספי, שובל בראל ונפתלי פנחס. עוד חזר על האיום שהשמיעו כלפיו ליאור כספי ויאיר כי בפעם הבאה ירו עליו לא באקדח גז אלא ברגליים ובאקדח של ממש. המתלונן הדגיש כי נפתלי פנחס הוא שירה עליו באקדח גז (שורות 30-31), אותם דברים שמסר בהודעה הראשונה. בהמשך ההודעה, סירב המתלונן לערוך עימות עם העוררים לפי שהוא חושש מהם ומשום כך גם עזב את העיר.

אשר לגרסאות העוררים במשטרה

העורר ליאור כספי סירב לשתף פעולה בשתי החקירות, למעט אמירה כי אינו קשור לאירוע, ושמר על זכות השתיקה. לדברי בא כוחו הוא עשה כן בעצתו לנוכח אלימות השוטרים כלפי ליאור, ומשום כך אין לזקוף לחובתו את השתיקה.

העורר נפתלי פנחס התחזה לאחר בעת מעצרו וניסה להטעות את השוטרים. בהודעתו מיום 5.11.23 הכחיש כי הוא מכיר את המתלונן וטוען כי אינו יודע במה מדובר. לדבריו "לא זוכר דבר כזה, לא מכיר אותו בחיים, לא פגשתי אדם כזה בחיים, לא ביצעתי עבירה כזאת" (שורה 61 ואילך). עוד הכחיש חוב כספי כלשהו אליו. ההודעה השנייה מיום 5.11.23 מתייחסת לחשד אחר. לפי שהוא לא מואשם בכך, לא אפרט במה דברים אמורים. בהודעה השלישית מיום 8.11.23 חזר על דבריו כי אינו קשור כלל לאירוע.

לגבי היכרותו את שובל בראל ואת ליאור פנחס, טען בשתי ההודעות כי ההיכרות היא שטחית "שלום שלום".

4. כללם של דברים

לא מצאתי בחקירות שונות של המתלונן גרסה מתגלגלת לגבי עצם נוכחות העוררים.

בחנתי החלטת בית משפט קמא אשר לעורר נפתלי פנחס. בית משפט קמא השתית את הקביעה אשר לכרסום מסוים בראיות בכך שעולה ממזכר י"ט שהמתלונן בגרסתו הראשונה כשנשאל אצל מי היה אקדח הגז השיב שהאקדח היה

נפתלי פנחס אבל הוא לא בטוח בכך.

אין קביעה שהעורר נפתלי פנחס לא היה במקום ולא היה באירוע כולו.

בחנתי את מזכר י"ט עליו השתית בית משפט קמא את החלטתו. המזכר נכתב על ידי השוטר יעקב בן בכר ואינו אלא דו"ח פעולה המתאר את אלימות ליאור כספי בעת מעצרו אשר אף אמר לשוטר כי יש לו "כבוד יותר מכל אחד בעיר" והוא עוד יטפל בשוטרים.

מנגד, עיינתי במזכר מיום 24.10.23. שנערך על ידי השוטר אסף כהן. הוא משקף תשאול של המתלונן. במהלך התשאול הוא אמר שאקדח הגז היה "אצל נפתלי אבל הוא לא בטוח". עוד ציין בתשאול כי אמרו לו שבפעם הבאה זה כבר לא יהיה אקדח פלפל.

כמו כן, נתתי דעתי להחלטת בית משפט קמא אשר לליאור כספי. בית משפט קמא ציין בין השאר כי בהינתן, בין השאר מיהות המתלונן, עוצמת הראיות נחלשת אך לא מגיעה עד כדי כרסום.

בנסיבות הללו, עולה מהחלטות בית משפט קמא לגבי שני העוררים כי שאלת מעורבותם באירוע האלים אינה שנויה במחלוקת. מה לי חלקו של כל עורר באירוע כאשר לכל הפחות הם מוחזקים כמבצעים בצוותא.

אשר לשאלה מהי המסגרת המשפטית הנכונה בהינתן עובדות כתב האישום והראיות, יש להותיר זאת למותב שידון בתיק העיקרי.

סוף דבר - שלא כטענת ב"כ העוררים, נוכחות השניים עולה בבירור כמו גם היות המתלונן חייב לליאור כספי כסף.

החלטות בית משפט קמא מיוסדות על תשתית ראייתית לכאורית כנדרש בפסיקה ומשכך אין להתערב בהן ובתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא לגבי שני העוררים.

ביתר שאת כאשר נותנים את הדעת לגילם של העוררים ולעברם: לחובת ליאור כספי (בן 20) הרשעה בעבירת איומים, הרשעה נוספת ביחס לצירוף 13 תיקי חקירה בגין עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה במזיד לרכב, איומים (ריבוי עבירות) ועוד, בגין נדון חרף גילו הצעיר לארבעה חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות. גם התעוזה שהפגין בעת מעצרו אינה מוסיפה לשקט הנפשי.

לחובת נפתלי פנחס (בן 18) הליך בגין עבירת גניבה אשר הסתיים בבית משפט לנוער ללא הרשעה.

יש אפוא לדחות הערר לגופו.

עם זאת, בהינתן גילם הצעיר של העוררים מוטב כי שירות המבחן יהיה מעורב בעניינם.

אני מחזיר הדיון לבית משפט קמא לשם קבלת תסקיר מעצר.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ד, 23 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.